

אזר השבת

זמני כניסת וציאת השבת

כניסת השבת: 19:23
שקיעה: 19:45
ציאת השבת: 20:26
דבנו תם: 20:58

הגיליון יו"ר
בעידו"ק נתיבות

אזור חזק!!
מקדש של
בן השבת
מקדש ואמ"ר קודש
מקדש-שדה-לחיים

העלון מופץ ברכבות עותקים בארץ ובעולם
מוקדש לע"נ מור אבי רבי משה אלפסי בן עישה ז"ל

הגיליון מקדש לרפוא"ש רחל בת קלוזין תנ"ח

לרפוא"ש: הנה בת עישה תהי'

מעשיות בפרשה

"וייעש בן אהרן אל מול פני המנורה וכו"

מבאר רש"י "וייעש בן אהרן" להגיד שבתו של אהרן שלא שינה!
ידועה השאלה: מדוע שישנה אהרן והרי כך צוהו ה' לעשות אם כן מפני מה מגיע לו
שבח על כך שלא שינה?
תירוצים רבים נאמרו על כך נביא כמה מהם:
הצדיק ר' מאיר מפרימישלאן היה אומר שאף על פי שהיה אהרן כהן גדול ובעל מדרגה
גבוהה מאד לא שינה ולא התנאה אלא נשאר כפשוטו וכענוהו כאחד מישאל.
הצדיק רבי מנחם מנדל מקוצק היה אומר שבשעת עבודתו של אהרן הכהן לא היה ניכר
בו שום שינוי חיצוני אף שעמד לפני ה' אלא כל התלהבותו התרכזה והצטמצמה בלבו פנימה.
והצדיק רבי יהודה לייב מגור בעל ה"שפת אמת" היה אומר שאהרן הכהן קיים כל ימיו
את המצוה בכוונה ובתלהבות לא כשאר בני אדם שבתחילה הם מתלהבים אולם לאחור זמן
התלהבותם פוחתת ודועכת.
אצל אהרן הכהן נשארה כול ימיו אותה לבת אש קודש של התלהבות ממש כסתחילה!

"ולא יהיה בכני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקודש"

הצדיק רבי מאיר מפרימישלאן היה אומר: כנהג שכעולם בשעה שמתרגשת על האדם
צרה חלילה וחס אזי הוא מתחזק ומתעלה ברוחניות ומיטב את דרכיו לכלי הכר.
המדרגה הגבוהה אליה יש לשאוף זה לעבוד את ה' בכל לבב גם בעתות טובה ושפע ברכה
ולא רק בעת קושי וצרה.
דבר זה מרומז בפסוק: "ולא יהיה בכני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקודש" אלא
עליהם לעבוד את ה' בכל כוחם - תמיד.

"על פי ה' יסעו בני ישראל ועל פי ה' יהנו"

בפרשה זו- אמר קדוש ישראל רבי ישעיה הלוי הורביץ בעל "שני לוחות הכרית" - מצינו
שלושה פסוקים סמוכים שבכל אחד מהם נאמר פעמיים:
"על פי ה'" דבר זה- אמר השל"ה הקדוש- בא ללמדנו שכל פעולה שאנו עושים קטנה
או גדולה יש להקדים ולומר: "אם ירצה ה'" או "בעזרת ה'" וכמו שנאמר בפסוק (משלי י"ט
כ"א) "ועצת ה' היא תקום".
היא" בראשי תיבות כסדר הפוך: "אם ירצה ה'".

דיון הלכתי בשולחן-השבת

שאלות ותשובות אקטואליות שהועלו
על שולחנם של גדולי ישראל שליט"א

האם יש צורך לייחד מסכה לכבוד שבת קודש

האם צריך שיהיה מסיכה מיוחדת לכבוד שבת, כמו שאר המלבושים או דלא בעינן.
הנה איתא בחז"ל במסכת שבת דף ק"ג ע"א, "שלא יהא מלבושך של שבת כמלבושך של חול". והנה יש לזה עוד מקור מהגמ' במסכת בבא קמא דף פב שתיקן עזרא עשר תקנות ואחד מן התקנות שיהיו מכבדים את הבגדים בחמישי, וכתב שם רש"י שהוא לכבוד שבת. וכתבו בספרים בשם האר"י ז"ל, שטוב שלא ללבוש בשבת דבר ממה שלבש בחול, והביאו במג"א (סימן רס"ב סק"ב). ובשו"ע (סי' רס"ב ס"ג) כתב ישתדל שיהיו לו בגדים נאים לשבת. והק' בס' 'תורת חיים' סק"ו שמוכח בגמ' דדרש גמור הוא מדברי קבלה, ובכלל כבוד שבת הוא, והו"ל במקצת כמו דין הדלקת נר בשבת שהוא משום כבוד ועונג שבת. וכ"כ בסמ"ג מ"ע ל' דמ"ע מדבריהם הוא, שנאמר "וכבדתו" שלא יהי' מלבושך וכו' וגם הדלקת הנר הוא משום כבוד שבת, ע"כ מהתורת חיים. ובשש"כ (מב, הערה רו) הביא דיש מהדרים אפילו להחליף את הנעלים, ועי' עוד בספר הלכות שבת בשבת, והארכנו עוד בכ"ז בכתובים ובעז"ה הדברים יראו אור בקרוב. וא"כ י"ל לכאורה דהא דין שיהיה לו מסכה לכבוד שבת, ואולי מסכה לבנה כי יש ענין בבגדי לבן בשבת ע"פ הקבלה, וכמו שנוהגים המקובלים. ועוד י"ל דהנה מצינו במעלת הבגדי שבת שכ"ק האדמו"ר מסלונים זצ"ל בספרו "נתיבות שלום" מבאר כי בגדי שבת מכניסים קדושה באדם. וה"ל: "ענין בגדי שבת הם בגדי קודש המטהרים את כל אבריו של היהודי, בכדי שיוכל להיכנס לשבת קודש ולקבל את אורה. יש בחינה של טהרת האברים על ידי בגדי שבת. ובגדי שבת - מכניסים קדושה באדם".
וא"כ סו"ס ה"ה לענין מסיכה י"ל דג"כ חשיב מלבוש לענין זה, ועוד דכל מה שעל גופו חשיב מלבוש. (מעובד ע"פ 'שערי יוסף')

השבת למקדש בנות לשלוח
עד יום שלישי בשבע
לפקס: 08-9941870
או למייל:
7665190@gmail.com

אזר התורה
לע"נ בנימין בן רחל

אנשי בשורה אנו: עקב המצב ולבקשת רבים בשלב זה ניתן לענות תשובות גם במענה אנושי במס' טלפון- 077-410-39-00 (תשובות קצרות בלבד, ימים א'-ג' בין השעות: 20:00 - 21:00) מניין שיהיה שלפני ביתי, או להתקשר לפני או אחרי כלל וכלל, בברכת 'גידול תורה ויאדיר'.

חידה- היכן מצינו שהקב"ה כהן?

האחדוש אי"ה יוגרלו הפרסים כדלהלן:

כתיבת אותיות בס"ת (5 זוכים!)	מנחה וערבית עם פירוש "מתוק מדבש" (2 זוכים)	נגן (MP3) כשר עם שיחות של גדולי הדרשנים
------------------------------	--	---

הזוכים לחודש 'אייר': באיראד- פנחס קפלו (חצור הגלילית), משפחת ויס (רחובות).
בתלמידי קנייה בחנות ביגור- שמואל מאיר לוי (ירושלים)

העלון להצלחת מור תומך סגרון ורעייתו תח"י ניתן להצטרף לרשימת התפוצה במייל. שלחו מיילת להצטרפות ל- keremyosef@okmail.co.il
לתגובות תרומות הארות והערות: 052-7148454
ניתן לשלוח גם בפקס: 08-9941870

אבוא ביתך

זכינו שבתי הכנסת ובתי המדרש נפתחים את אט בכדי לחזור ולהשמיע את קול התורה שהיה מוחבא זמן רב בתוך הלב- בהיכל בית השם הלא הוא בית מקדש מעט ■ כיצד הגענו לכך, ועל החובה להודות לבורא העולם שהחזיר לנו את נשמת אפיו כשעוטנו ■ ועשוב: **זו הסיבה שאנו צריכים להקיף הפעם יותר מתמיד על כבוד בית מקדש מעט** ■ ונעשו להם משכן ושכנתי בתוכם

שבת פרשת במדבר תש"פ תיזכר כשבת פתיחת בתי הכנסת בישראל, אחרי תקופה ארוכה מאד בה נדס קול התפילה מהם.

אותו "קול יעקב", המבטיח את ביטחונם של ישראל, כדברי חכמינו כי כאשר "הקול קול יעקב בבתי כנסיות ובבתי מדרשות - אין הידים ידי עשירי" - נאלץ להשמיע את עצמו במקומות נודדיו במרפסות מצטרפות, בחצרות ובגנים, ולעיתים בתפילת יחיד.

הנה חוזר ונשמע קול יעקב, לשמחת המוני בית ישראל שומרי התורה על כל חוגיהם ושמחת קודשא בריך הוא ושכינתיה.

אפילו בלעם הרשע ידע להצביע על היופי והעוצמה של בתי הכנסת ובתי המדרש באמרו: "מה טובו אהלך יעקב משכנותיך ישראל". פסוק אותו אנו אומרים בראשית התפילה בכל שחר.

וכאשר אנו זוכים לחדש את הזכות הגדולה והנפלאה הזו, עלינו לשבח ולומר את המשך בתפילה בגילה ורינה: "ואני ברוב חסדך אבא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך".

עלינו להודות בהודאה מיוחדת על כך שבארץ הקודש, ברוך ה', כמעט כל המתפללים יחזרו לפקוד את קהילתם, ובית הכנסת לא התמעט והצטמצם, לעומת קהילות חשובות בארצות הברית ואירופה, שהחלל הניכר ברבות מהקהילותיהן מעיב על המשמחה.

וזו ההודמנות להתחזק במשמעותו של הפסוק שהזכרנו לעיל, הנאמר כל יום בשחרית: "ואני ברוב חסדך אבא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך". לבא אל היכל ה' ביראה, כשם שביית המקדש מחייב מורא אף בית הכנסת "מקדש מעט" מחייב מורא, "אשתחוה אל היכל קדשך" - ואם כן "בהיכל כולו אומר כבוד".

כמה מתבקש החיזוק בכבוד בית הכנסת בעת שובנו אליו.

כמה מתבקשת המחשבה שאולי מפני חוסר הכבוד, בדיבור בתפילה בצלצול ורטט מכשירים חטאנו באי כבוד, ושמה זה הגורם שניתן לנו פסק זמן להבין את ערך ויקר היכל השם!?

בפרשת השבוע נקרא על דגלי השבטים. לכל שבט היה דגל בצבע ובסמל המאפיין אותו, כל שבט חנה במקום המיועד לו ללא התערבות בין שבטים.

המשמעות היא שיש ערך לחלוקה כזו שמעמידה כל קבוצה במקומה המתאים לה ועל תכונתה ותפקידה. מיוזג ואינטגרציה הן דבר טוב, אבל גם לקהילה ולעדה יש ערך.

אז אם בימי מנייני החצרות והמרפסות היה לנו פוקטייל עדתי ונוסח אחד או מאחד - זה היה נפלא, אבל המודל היהודי כן גורס שבטים וגוונים, עדות וסגנונות.

הבה בל נפסיד את מה שהיה לנו. למדנו להשתלב, הליטאי נהנה ממקאם ספרדי משובה, בן עדות המזרח למד לשמוע 'לכה דודי' עם מארש או אפילו לקלוט מה זה 'והיא רחים יכפייר עוויון', הוא שמע שיש מסורות כאלו וכולם מתפללים לא-ל אחד מלב אחד, והוא שומע את כולם בכל ההגיות ובכל המנגינות.

כי כמו שהדגלים מורים על החלוקה השבטית ועל תפקידים שונים, אבל כולם 'מסביב לאהל מועד יחנו', לאמור: כולם סביב נקודת המרכז של עבודת השם, כך גם עלינו להפנים שכל העדות והנוסחאות לגיטימיות, ואדרבה, ברוך ה' זוכים להחזירן לתפירתן, כל עוד מכירים שנקודת המרכז היא המאחדת ההכרה והתפילה לא-ל אחד, הדבר רצוי ואהוב ונחמד.

ויחד עם זאת, שומרים על ההכרות וההערכה ההדדית, ועל הסובלנות ושיתוף הפעולה לו זכינו בתקופה זו.

אם ברה

סיפור לשבת

מתקן ומשקל!!

מה עולמי מאחורי אלהות המיכה?

מתקפת הסייבר בשעת רצון

ברחבי ארץ הקודש.

במעמד זה הוקראו עשרות פרקי תהילים ואף קבלת עול מלכות שמים ומעמד סליחות מרגש ומרנין במיוחד. הרבנים שארגנו את העצרת דברו על קרוב למיליון מאזינים בטלפון במשך כל הערב.

ואכן, אי אפשר לתאר את גודל התפילות שהיו באותו הזמן, עשרות מיליונים של פרקי תהילים, מיליון קריאת שמע, ומיליון סליחות - לא כהכנה לראש השנה אלא כהצלה מן הסגירה המשתוללת לה ברחבי העולם.

העצרת הסתיימה בסיפוק רב אצל כל מי שעמד מאחוריה. מרן רבי חיים קניבסקי שליט"א ששמע על זה חיזק את הדברים ואף בירך את כל מי שהיה והשתתף במעמד. כאמור מרגש, ויוצא מן הכלל. וכעת נחזור למתקני המים שם שוברים את הראש כיצד אפשר לצאת ולהיחלץ למבוך המסובך שאליהם נקלעו ללא הכנה כלל וכלל.

בין החששות ובהתכוננות לבאות, אירע דבר בלתי יאומן. לפתע האורות האדומים הפסיקו להבהב. והפעילות הרצופה של טיהור המים חזרה לעבוד במלואה. ללא סיבה וללא כל מאמץ. "לפתע חזר לעצמו כל המערך של המים, יתכן שמדובר בקריסה של המערכת של הצד הפורץ (איראן)", כך אמר מי שתפקידו היה למנוע את הזעזוע במערך המים.

אבל את זה הם אומרים. ואת האמת - רק אנו יודעים. בו בזמן שהם נלחמו על עתיד המים ועל שלום עם ישראל קרה דבר שלעולם לא קרה. מיליון מאזינים ופרקי תהילים שמרחפים מעל עם ישראל ושומרים מכל צרה ומגיפה.

ואותם התהילים שכוונו בכדי לעצור את המגיפה גרמו בעצם לקצה השני שבארץ ישראל והבני דודים מאיראן לשינויים כה חשובים. שבעצם הצילו רבות מעם ישראל.

וכמוכן זה המקום להודות לה' יתברך על כל הטוב שמיטיב לעם ישראל ועל השמירה האין סופית במגביל לכל המקומות, אם זה מנגיף הקורונה ומאידך מזיהום מים שיכל לגרום אסון גדול. ובפרט בימים אלו צריכים להגדיל את דברי התשבחות וההודאות על כל התקופה האחרונה. ובוודאי שאין זה סותר שצריכים לקיים את ההוראות שמורים לנו מי שמבין בה, ובעצם זו ההשתדלות שלנו, זה ה'ונשמרתם מאוד לנפשותיכם'. שכמה שאדם מזהר שלא יזיק עצמו, מצווה הוא שלא יזיק אחרים. וראוי לכל אחד ליקח דברים אלו לצומת ליבו.

בימים האחרונים שמענו לא מעט, וגם מי שמנותק מכל העולם הזה, על מתקפות שונות ומשונות של 'סייבר' על עם ישראל. מתקפות אשר חלילה יוכלו לקבוע מה יפעל ומה ייהרס והכל בלחיצת כפתור אחד. וכמה שמזכיר - להבדיל אלף אלפי הבדלות - את התנהלות העולם שהלא יש קונה עולמו בשעה אחת' וכי יש כאן איזה קוסמות שפתאום כל חייו משתנים

ברגע? התשובה היא בוודאי שלא, שהרי בשעה כזאת מסתתר מאות ואם לא אלפי שינויים זעירים, ויתכן אף גדולים, בבשמת האדם וזו היא הסיבה שגורמת לו לקבל את עולמו בזמן כה מועט למרות חייו עלי אדמות.

אחת ממתקפות הסייבר שנחתה על עם ישראל ובסייעתא דשמיא הקב"ה הצילו מידים הייתה לפני למעלה מחודש, בכ"ט בניסן. המפקחים ברשויות המים וכן האחראים על מפעלי מקורות ברחבי הארץ שמו לב לדבר בלתי רגיל.

המדדים הראו שיבושים קטנים במערך התפעול של טיהור המים. שחלילה פגיעה קטנה שם יכולה לעלות בבריאותם של מאות אלפי יהודים ולגרום לתקלות רבות בכל בית בישראל.

וכאן ניסו לנבור ולחפש מה קורה דווקא שם בנקודה של טיהור המים. בתחילה לא העלו בדעתם שמדובר כאן בחדירה של מדינת אויב למכשירים אלא סתם עוד תקלה שנוצרה לה בתפעול מכשירי הטיהור.

אבל לצערם שם זה לא נגמר. התקלה ממאנת מלהיעצר והסכנה כה קרובה. ככל שהדקות חולפות והשניות אוזלות האסון המציאותי שכתבנו בתחילה קרוב מתמיד.

למאמצים הללו נכנסו עשרות אנשים בין רגע בכדי לבדוק מה בדיוק קורה שם. הצצה על המכונות גילתה למבינים בעניין כי אכן מדובר כאן בפריצה של מדינה עוינת ובכוונתה לזרוע הרס וחורבן במפעל המים של ארץ ישראל.

ובזמן זה שרשרת הניסים מתחילה, בניסיון למנוע את האסון הבלתי נשלט לחדור לתוככי בתי ישראל.

וכעת נעבור למקום אחר לגמרי. מקום וירטואלי ועצרת כה גדולה ואולי הכי גדולה שהייתה אי פעם בחיי התינוקות של בית רבן. עצרת משודרת דרך הטלפון בהשתתפות כל גדולי ישראל וצדיקי הדור שנשאו שיחות חוצבי להבות אש לחזק את ילדי ישראל באמונה ובתפילה לה' יתברך שיסיר כל חולי צרה ויגון מעל עם ישראל. ויאמר לנגף הרף מלהסתובב

כאן ניסו לנבור ולחפש מה קורה דווקא שם בנקודה של טיהור המים. בתחילה לא העלו בדעתם שמדובר כאן בחדירה של מדינת אויב למכשירים אלא סתם עוד תקלה שנוצרה לה בתפעול מכשירי הטיהור.

באפשרותכם לזכות את הרבים ללא כל מאמץ! אם אירע אתכם או מכירים סיפור מחזק שלחו אלינו בית 'אור השבת' רח' חזני' 1133, 4 נתיבות ולצייני ענבר 'אור השבת' או בפקס: 08-9941870

אספורה סיפור לשבת

מרכז תל אביב

רבי יצחק זלברשטיין שליט"א

מודים על הקורונה

בציבור לא שני?

הסיפור דלהלן נשלח למכון 'ווי העמודים' - המפיץ את דבריו של הגאון רבי יצחק זלברשטיין שליט"א, מאת בעלי המעשה, בני משפחה מידידי כולל 'בית דוד' בארה"ב.

לפני כמה חודשים, הם מספרים, נודע לנו על כמה בנינים באחת המדינות בארה"ב, שבכולם יש יחד חמש מאות דירות להשכרה, העומדים למכירה. החלטנו, כל האחים והאחיות למשפחה

זמן וכוחות בעיסקא הזו, וכשגיסו הרים את הטלפון, אמר לו: "צריך לעשות 'לחיים'!"... "נו, זכינו?" שאל הגיס. "לא", השיב. "אז למה צריך לעשות 'לחיים'?"

השיב לו האחיין: "כי לא זכינו! ומסתמא זה לטובתנו שלא נזכה, למרות שאנו לא רואים כעת למה זה טוב עבורנו. לכן גם על כך שלא זכינו יש לעשות 'לחיים', כי הכל לטובה".

לאחר כמה שבועות התחיל נגיף הקורונה להכות חזק במדינות ארה"ב. הבנקים החלו להדק את החגורה ולצמצם את האפשרות לקחת הלוואות. מסתמא אם היינו זוכים, רבים הסיכויים שלא היינו יכולים ללוות את יתרת התשלום מהבנק, ואז לא רק שלא היינו זוכים בבניינים - אלא גם היינו מפסידים את הסכום הראשוני של רבע מיליון הדולר.

לאחר כמה שבועות התחיל הנגיף להכות חזק במדינות ארה"ב. הבנקים החלו להדק את החגורה ולצמצם את האפשרות לקחת הלוואות.

במסיבה שעשו לאחר מכן על האי הזכייה, קם האחיין ואמר תודה להשם יתברך, ואמר שהוא ממליץ לכולם לאסוף הנהגה זו, להודות להש"ת על כל פעולה. כי פעמים שאנו זוכים לראות מה שהקב"ה מתכנן, ופעמים שאנו לא רואים, אבל תמיד הכל מאת ה' וצריך להודות לו. בסיפור הזה, זכינו לראות החסד של ה' בגלוי, אבל באמת תמיד אנו צריכים להודות לו, גם אם בסוף לא זכינו לראות.

במערכת 'ווי העמודים' מוסיפים, כי לאחר כמה ימים משליחת הסיפור, אמר אחד האחים שאולי לא כדאי לפרסמו, כי נודע לו שהיו כמה אנשים במצבים דומים, שכן השקיעו בקניית בניינים, והפסידו את הסכום הראשוני משום שלא הצליחו לקבל הלוואה מהבנק, ואולי פרסום הסיפור יגרום להם עגמת נפש, על שהם לא זכו לסייעתא דשמיא כמותם הציל את ממונם.

אולם הגר"י זלברשטיין שליט"א השיב לו כי אדרבה, הסיפור הזה יחזק אותם, כי יראו שהכל מתוכנן מהש"ת, והראיה - שאת ממונכם הקב"ה כן הציל. וא"כ, אמנם אין אנו יודעים חשבונות שמים, אבל בכל זאת עליהם להתחזק באמונה ובבטחון בהש"ת מכל סיפור שרואים בו שהש"ת שומר עלינו ועל ממוננו, מתוך אהבה, ואם בכל זאת הש"ת החליט שהם צריכים לאבד את ממונם, מסתמא שהכל לטובה, ומי יודע שאולי הקב"ה הציל אותם ממות לחיים בזכות איבוד ממונם, וכמו שאמר חז"ל (פסחים דף ק"ח ע"א) שהקב"ה לוקח לעשיר את פרתו ככפרה כדי להצילו.

וגם על זה יש לומר בקול רם "הודו לה' כי טוב, כי לעולם חסדו".

(לבקשתם, לא נפרסם את שמם) להשקיע בקניית הבניינים, תוך מחשבה שהדירות המושכרות יביאו לנו בהמשך הכנסה גדולה.

אחד מבני המשפחה, בן של אחד האחים, לקח על עצמו לברר היטב אודות הבניינים, אם הם באמת רווחיים, וגם נתנו לו יפוי כח לנהל את המשא ומתן מול המוכר. הוא עבד קשה עבור כולנו, והגיע למסקנה שאכן העיסקא מאד משתלמת וכדאי לקנות את הבניינים.

הוא סיכם עם המתווך את כל פרטי העיסקא, והגיע עמו להבנה שאם נזכה - כלומר, אם ההצעה שלנו תגיע לידי גמר - אנחנו ניתן רבע מיליון דולר, ואת שאר הכסף נקח כהלוואה מהבנק. והיה אם הבנק מאשר את ההלוואה, הרי שהבניינים שלנו ואם ההלוואה לא מאושרת, אנחנו מפסידים את הסכום הראשוני שנתנו - רבע מיליון דולר.

המשא ומתן התחיל. המתווך סיפר לאחיין שלנו שיש לו הרבה הצעות, וההצעה האחרונה שקיבל היא בסכום מסוים. האחיין שמע ואמר שאם כן הוא מציע עוד חצי מיליון דולר על הסכום שהציע קודם, והמתווך נתן לו להבין שאכן לפי הצעת-המחיר הזאת הבניינים בעזרת השם ימכרו לנו.

אך להפתעתו, לאחר כמה ימים התקשר אליו המתווך ואמר לו: הבניינים נמכרו, אבל לא לכם אלא למישהו אחר... כמובן, האחיין שלנו היה מאד מאוכזב, ורצה להעיר למתווך על כך, שהרי הוא סיכם עמו על סגירת העיסקא. וגם אם מישהו אחר הציע הצעה גבוהה יותר, היה המתווך צריך להתקשר אליו והוא היה מוסיף על הסכום. אבל האחיין שלנו שתק ולא אמר לו כלום.

איך קיבל את הכוחות לשתוק? ובכן, האחיין הזה קיבל על עצמו לפני כמה שנים, שעל כל דבר שקורה, בין הוא רואה זכה מיד את הטובה, ובין אם הוא לא רואה - הוא מודה להש"ת, וכמו שאמר חז"ל חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה.

וכך, לאחר שסיים את השיחה עם המתווך, כששמע ממונו את הבשורה שהם לא זכו בקניית המבנים, הוא טלפן לגיסו, שגם הוא השקיע הרבה

"ויאמר ה' אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אותם אל אוהל מועד והתייצבו שם עמך" (במדבר י"א, טז)

המתכון לאהבת התורה

ופירש"י, אותם שאתה מכיר שנתמנו עליהם שוטרדים במצרים בעבודת פרך והיו מרחמים עליהם ומוכים על ידם וכו', כהנה יתמנו בגלותך כדרך שנצטערו בצרתך.

ובמדרש תנחומא (י"ג) נאמר, מכאן אתה למד שכל מי שמוסר עצמו על ישראל זוכה לכבוד ולגדולה ולרוח הקודש.

תמה על כך הגאון הגדול רבי משה שמואל שפירא זצ"ל ראש ישיבת "באר יעקב", בספרו 'הזב משבא', תינח "כבוד וגדולה", ואפי' "רוח הקודש" - דין הוא שיתלו בהם - משום שמשרו עצמם על ישראל. אבל איך זה שבשביל מסירות נפש על ישראל יהיו סנהדרין? והרי מסנהדרין תצא תורה והוראה לישראל, ולזה צריכים להיות מופלגים בחכמת התורה, כמו שכתב הרמב"ם (ריש פ"ד מסנהדרין) ובילקוט (שפטים ו') איתא במעלות הסנהדרין שלא דיברו דברים בטלים מעולם וכל שיחתן היה בדברי תורה. ומה שייכת מעלת מסירות נפש לטובתן של ישראל, לדעת תורה?

וכתב שם רה"י זצ"ל לבאר, בהקדים דברי הגמ' במסכת מנחות (דף כג): דאיתא התם, "יבוא טוב ויקבל טוב משוב לטובים", "יבוא טוב" - זה משה, "ויקבל טוב" - זו תורה, "משוב" - זה הקב"ה, "לטובים" - אלו ישראל.

הרי לנו שהתורה היא 'טוב', ומה שישיראל זכו לתורה שהיא 'טוב' זהו משום שהם 'טובים', ומשה קיבלה להם, משום שהוא 'טוב'.

ואשר מבואר דמי שהוא טוב הוא זוכה לתורה, ועל כן דין הוא שטובת הזקנים שמשרו את נפשם על צרתן של ישראל - מזכה להם שמשום כך יטלו בגלותך גם בחלק התורה.

וכבר שנינו בפרקי אבות (פרק ו' - פרק קנין התורה) מ"ח דברים שהתורה נקנית בהם, ואחד מהם היא מידת "נושא בעול עם חבירו", ולהנבאר לעיל אין מעלת הנושא בעול בשאר המעלות, כי אם דזו מעלת "מתן תורה לטובים".

ועוד מובא (שם פ"ב מ"ט) ש"לב טוב היא הדרך הישרה שידבק בה האדם, והיא המידה שכוללת כל המעלות כולן".

וב'אבות דרבי נתן' (פ"ד מ"ה) איתא "לב טוב לשמים ולבריות".

"ונושא בעולם עם חברו", אין פירושו דרישת שלום לחבירו בעלמא, כי אם נושא בעול וכמשה רבנו בעת גדלותו בבית פרעה שנתן עינוי ולבו להיות מיצר בצרתם ולא נתן מנוח, אלא נשא עול בכתפו ממש לסייעם במשא הלבנים. והנושא בעולם באמת שאין לו מנוח עד שירד העול מעל חבירו הוא זוכה לתורה.

ומרן לחזון איש (אמונה ובטחון פ"א אות י') כתב: "ההבדל במידות הנפש, לכאורה אינן ענין וקשר למדת האישים הנבדלים, ומדות משתנות לא יגרעו חכמת בעליהם, כי לחכמה צריך כשרון החכה, שכל טוב, ולב מביין, ומה הפסד לקנין החכמה אם הוא איש אכזרי נטול מידת הרחמים, או אם הוא גבה רוח ורודף אחר הכבוד, וכיוצא במדות הזרות!!

"אבל אין הדבר כן באמת, כי חדל אצילות הנפש ונטעם המידות, הוא חדל בקנין החכמה הנוטעה הרגשות נעימות ביסוד החכמה".

יה"ד שנזכה ללכת בדרכיו של הקב"ה ולהדמות במידותיו מה רחום וכו' אף אתה ועי"ז נזכה שתשרה בנו התורה הקדושה.

אמן ואמן.

קוראים יקרים, לצורך השתתפות במדור זה פתחנו מייל במיוחד עבורכם בו תוכלו לשאול שאלות, תהיות, מסקנות, הערות והארות לגבי המדור החדש של עולם הישיבות חשוב לנו לשמוע כיצד המדור החדש אכן סיע לכם mador7148454@gmail.com

מדור תמיהות וקושיות

אשכול יוסף

הרה"ג רבי יוסף די סימך טוב שליט"א

"והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני הארמה" (י"ב, ג')

מה מעלתו של משה שהיה עניו מכל האדם, והלא אף אב היה עוד אדם עניו כמוהו לא היה נגרע שבתו של משה?

יש להקשות איזה שבת היה למשה שהיה עניו מכל האדם, וכי אם היה עוד עניו כמשה היה נגרע מעלתו וערך ענוותנותו, הלא ערכה של מידה טובה אינה נמדדת לפי מה שהצליח להתמודד להשיג יותר מחבירו, אלא לפי מה שנתעלה בעצמו והשיג שלימות המידה, וממילא כל שהגיע לשלימות המידה הרי הוא במעלה העליונה, אפילו אם יהיו עוד אלף כמותו?

ישוב א'

בא לחזרות שהמוציא עניו ונהג בענווה כלפי כולם מושג

יש לומר שאין כוונת התורה לשבח את משה שהשיג את מידת הענווה ואחרים לא השיגוה, אלא כוונת התורה לומר שלמרות שמושה רבינו היה גדול במעלתו יותר מכולם, כמו שנא' (דברים ל"ד) "ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ה' פנים אל פנים", ובכל זאת היה נהג משה בענווה ובכבוד כלפי כל אחד ואחד מישראל, וזה הכוונה שהיה משה עניו מכל האדם, שהמעט עצמו מכל האדם אשר על פני האדמה, ונהג בענווה ובכבוד לכולם ממש, למרות היותו גדול מכולם, וזה שבת גדול.

ישוב ב'

כל השגותיו מהמת שלא נתגאה על אף אדם

ע"ל שהתורה באה לשבח את משה רבינו שזכה להגיע לכל השגותיו הגדולות, עד שעלה ונתעלה ועלה למרום לקבל את התורה פה אל פה מהש"ת, וזכה שהתורה נקראת על שמו, והוציא את ישראל ממצרים, הכל בזכות שהיה עניו מכל האדם, שאם ח"ו היה מתגאה ולו על אדם אחד מישראל לא היה מגיע לכל השגותיו, ומכח הענווה עלה ונתעלה גבוה מעל גבוה עד אין חקר.

ישוב ג'

אף שטבעו היה להמשיך לגאווה שיבר מידה זו ונעשה עניו מכולם

שמה י"ל עוד, דהנה דרשו רבותינו בספרי, והאיש משה עניו "מכל האדם" ולא ממלאכי השרת, שאין להם קפידה וקנאה ושגאה, וכדאמר משה בעצמו למלאכים כשעלה למרום לקבל את התורה, כלום קנאה יש ביניכם? (שבת פט.), וכדתניא באבות דרבי נתן (פרק י"ב) ומניין שהמלאכים יראים זה את זה ומכבדים זה את זה וענוותנין מבני אדם, שמשעה שפותחים את פיהם ואומרים שיר, זה אומר לחבירו פתח אתה, שאתה גדול ממני וזה אומר לחבירו פתח אתה, שאתה גדול ממני לא כדרך שבני אדם עושין שזה אומר לחבירו אני גדול ממך.

היזק

סיפורי אהליק

מעשה שנכנס הגאון רבי נחום ברוך גינצבורג בעל "מקור ברוך" אל הגאון רבי מאיר שמחה ומצאו כשדעתו זחוחה עליו והוא שמח ומדושן עוגג. וכל כך למה? סיפר הרב לאורחו, כי זה עתה נתחדש לו חידוש נפלא לאמיתיה של תורה, וכשנתמננס קמעה מעמלו להבנת הדברים, ראה בחלומו והנה יושבים בפמליא של מעלה כל גודלי עולם ומשוחחים ביניהם, אודות המחסור השורר בעולם התורה במי שיכול לחדש לאמיתיה של תורה. והנה קם הרשב"א ואומר, כי בעיר דווינסק יושב רב אחד ולומד, והוא כיוון אל האמת יותר ממני!

פעם כובד הגאון הגדול רבי חיים קריזורטה זצ"ל, רב ואב"ד אנטוורפן [בלגיה], באחת משמחות השבע ברכות, באמירת הברכות, אך ביקש שיביאו לו סידור, התפלאו כל הנוכחים וכי ר' חיים אינו יודע את הברכות בע"פ? [ר' חיים זצ"ל, היה ידוע בגאונותו בכל התורה כולה ממש!], מרן הגר"ע יוסף זצ"ל העיד עליו כי הוא יודע את כל הש"ס בע"פ, אך, ר' חיים ענה ואמר: שמכיוון שפעם אחת ברך הברכות בע"פ והמשיך ואמר את המשך הגמרא שבה מובאות הברכות, לכן רוצה הוא סידור בכדי שלא יקרה לו הנ"ל. איזו בקיאת בש"ס. בעודו צעיר לימים היו ימות השואה ובהם ניצל 3 פעמים ממות וודאי גמור מהנאצים.

מסופר על המשגיח הגה"צ רבי נתן צבי פינקל ("הסבא מסלבדקה") שפעם בלכתו ברחוב, ראה את אחד מתלמידיו, שהתכופף לארץ, הרים פיסת נייר, ושוב חזר וזרקו על הארץ. קרא לו המשגיח, והתחיל לחקור אותו לפשר מעשהו זה. השיב לו הבחור: שבהתחלה חשב, שזה היה דף מספר קדוש, ולכן הרים אותו מהרצפה, ואולם לאחר שנוכח לדעת, שזה היה סתם פיסת נייר - השליכו שוב לארץ. בשומעו זאת המשגיח, גער מיד על הבחור, והחל להוכיח אותו: היכן ה"התחשבות בזולת" שלך? מדוע לא חשבת לעצמך, שכשם שאתה טעית והרמת - כך גם חברך שיעבור באותו מקום, ג"כ יטעה כמוך, ויטרח להתכופף גם הוא להרים את הנייר מן הארץ - בחינם! הרי היה לך לחשוב על זה, ולסלק לגמרי את הנייר, ובכך היית מונע 'טירחת שוא' מחברך! ואם לא חשבת על כך - אין זאת אלא בגלל שטבוע בליבך רק "אהבה עצמית" ולכן לא חשבת כלל - על טובתו של השני!

מסופר על הגאון רב איצלה בלאזער ז"ל, שבא אליו ידידו הגאון רב נפתלי אמשטרדם ז"ל בחלום לאחר פטירתו, ושאל אותו רב איצלה - מה נעשה בדיןך? וענהו הגר"נ ז"ל כי ברוך השם גוף המשפט עבר בשלום, אבל בענין הדיבור ראה שהם מקפידים ומדקדקים במאד מאד. והיה הדבר לפלא בעיני רב איצלה ז"ל כי היה ידוע שהגר"נ ז"ל שמר מאד מאד את כל מוצא פיו, ובאלול לא היה מדבר כלל בדברים בטלים, וגם כשילדה אשתו ובא לבקרה אמר לה רק כמה מילים ספורים (מזל טוב ועוד). ומכל מקום אמר שבענין הדיבור מדקדקים מאד. ומזה הבין איך הדיבור חשוב מאד בשמים, ואינו ענין פשוט כלל.

על מרן המשגיח ר' יחזקאל לוינשטיין זצ"ל מסופר, שפעם, לעת זקנותו, נעמד על הבימה בישיבת פוניבז' ואמר כך: "רבותי, נער הייתי וגם זקנתי [הוא היה קרוב לשנתו התשעים], אני כבר מדבר עשרות שנים על ענין האמונה, ואני מרגיש שאם אני מסיח את עצמי כמה דקות מהאמונה, אני נופל ממדרגתי!" כאשר שומעים אנו כאלו מילים מאדם שהיה ידוע כאחד ה"ענקים", והוא מעיד על עצמו שעבודת האמונה אצלו היא בכל רגע, הרי לימדנו מרן המשגיח זצ"ל את היסוד האמיתי של החיים: העבודה הרגעית, הבסיס של כל נקודה פנימית באמונה. ודאי שאין הכוונה רק לאמונה הפשוטה שיש בורא-עולם, אבל ראשית כל צריך שיהיה ברור מאוד מאוד מהו עיקר עבודת האדם בעולמו.

ספר 'אור השבת'
היציאה החריזה שבביתה
את עולם הספרים
אצלנו במחיר
חבר מביא חבר
 ספר אחד ב-70 ש"ח - כולל משפחה
 שני ספרים ב-120 ש"ח - כולל משפחה
052-714-84-54

תורה 5-
38,271
 המאזינים שהאזינו ל'קו אור השבת', בימים הכ"ב קשים לעם ישראל. ושוב תודה על האימוץ ועל הערכה ועל אלפי התגובות - שבזכותם הקו רק מוזנק ומזנק בס"ד ונהפך לבית המדרש הווירטואלי הגדול בעולם
ניתן להאזין לקו 'אור השבת' בטלפון
079-590-47-30
 (באם הקו חסום ניתן לפתוח 'ניתוביה' ולהכנס דרכו, בטלפון 077313777, הקישו 8 ואח"כ 2 ופעלו לפי ההוראות)